

תת"ע 2192/09 - רוזה דעקה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 2192-09-17 מדינת ישראל נ' דעקה
תיק חיזוני: 90507974062

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקשת רוזה דעקה
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

הובאה לפני בקשה לביטול פסק דין בו נדונה המבוקשת בהuderah, ביום 16.10.17.

מכتب האישום שהוגש נגד המבוקשת עולה כי ביום 11:11, 22.3.17, נגגה המבוקשת בפרטית, מסוג "רנו", מ.ר. 18772931. על פי כתב האישום, נגגה המבוקשת בנסיבות מופרצת, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה. העירה צולמה ע"י מצלמה.

ביום 16.10.17 הורשעה המבוקשת בעבירות שבכתב האישום, בהuderah.

בגזר הדין הושת על המבוקשת תשלום קנס בסך 1,200 ₪.

הבקשה הוגשה ביום 18.4.2.18.

בבקשתה טענת המבוקשת כי הרכב בבעלותה אך איןו משמש רק אותה וכי בנה, סולי דעקה, ביצע את העירה אשר בGINA הורשעה.

תצהירו, המאמת זאת, צורף לבקשתה.

כן נטען כי הזימון לדין נשלח לכתובת שגיה ולא לכתובת הנכונה של המבוקשת.

עוד נטען כי נוכח הייתה מורה בשפרעם, היא זקוקה לרישיון הנהיגה.

ביום 4.2.18 הוריתי למשיבה למסור תגובהה לבקשתה תוך 30 יום.

עמוד 1

עד היום המשיבה לא מסרה תגובתה. בכפוף לכך, ניתנת החלטה על בסיס החומר הקיים בתיק.

המסגרת המשפטית

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקבע חזקה כי אם הזמן ולא התיאצב בבית המשפט יראוהו כמودה בכל העבודות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"**240. (א) בעירות לפि פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנوعי** [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעירות שנקבעו בעירות קנס או בעירות לפি חיקוק אחר שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבוע, יחולו סדרי דין אלה:

(א) 2 נאשם שהזמן ולא התיאצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשך, יראוהו כמودה בכל העבודות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התיאצב סניגור מטעמו;

(א) 3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפि הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשיפתו על דרך זו משומע עיות דין לנאשם בלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיין שניtan לפि סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאים למדים כי ככל מקרה שנאשם הזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניtan בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שנייהם).

אמות המידה המנחות את ביהם"ש בבאו להחלט בבקשת לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) גזר דין של הנאשם בטענה או בעונש שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשה הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר דין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקתiae התיאצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיות דין; בקשה לפוי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא הנאשם פסק דין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשת שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמה התובע.

הסעיף קבוע שני tan טעמי המצדיקים לביטול פסק דין:

א. קיום סיבה מוצדקתiae התיאצבותו של המבקש במשפטו.

ב. גרים עיות דין לבקשת כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

התנאים אינם מצטברים. מכאן שגם עלול להיגרם לבקשת עיות דין עקב נעילת שערם ביהם"ש עתר לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התיאצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיימם חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקתiae להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהם"ש את בקשתו.

בבאו להכריע בבקשתו, על ביהם"ש לשקל מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הביעות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדיון לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

בעניין **רע"פ 9142/9 סוראי איטליה כ' מדינת ישראל**, ציין בית המשפט כי תכליתו של סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי היא "יעול ההליך הפלילי בעבירות קלות". ניתנת במסגרתו אפשרות לנואם, אם הוא בוחר בכך, שלא להיות נוכח בעת הדיון אך שהוא יתנהל בהיעדרו. הדיון קובע שבמקרה זה יראווה כמוותה בכל העובדות אשר בכתב האישום, משמע:
על הנאשם לדעת שא-התיצבות כמוות כהודה.

עוינות דין

המבקשת טוענת כי בנה נהג ברכב בעת ביצוע העבירה בגין הורשעה ולא מללא יבוטל פסק הדיון יגרם לה עיוות דין. תצהירו המאמת זאת צורף לבקשתו.

ההמצאה לדין

המבקשת טענה כי הזמנה לדין נשלחה לכתבת שגוייה ולא לכתבתה. המשיבה לא הגiba עד היום לטענותה זו.

בנסיבות אלה, לפנים משורת הדיון, הבקשתה מתקבלת.

הכרעת הדיון וגזר הדיון מבוטלים.

נקבע למתן תשובה לכתב האישום ליום 18.7.22 בשעה 00:09.

המציאות תשלח העתק ההחלטה לצדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ח, 07 ממרץ 2018, בהעדר הצדדים.